

GAZTEEN EUSKAL
BEHATOKIA

Juan Manuel Feito Guerrero, nerabe gizonezkoekin berdintasuna eta maskulinitatea lantzeko ikuspegi eta tresna pedagogikoak

Zer egiten duzue gizon nerabeekin zuen tailerretan?

Gure lan-ikuspegiarekin, eta proposatzen dugun metodologiaren laguntzarekin, taldeari sexismoarekin, genero-desberdintasunarekin eta gizonen indarkeriarekin/nagusitasunarekin lotutako gaiak jorratu nahi izatea lortzen dugu. Gai deserosoak dira eta mutil askok erresistentziak dituzte jorratzeko orduan. Askotan defentsiban egoten dira. Prozesu baten ondoren hau egiten dugu; prozesu horren bidez, oinarritzko hiru gai ulertu ahal izan dituzte:

- badago baldintzapen soziokultural bat, "jantzi urdina" deitzen diogun genero-curriculum ezkutu baten pean garatzen dena... baita gizonei dagokienez ere;
- baldintzapen horrek ez du gizakientzat interesik eta onurarik; aitzitik, kalte egiten digu, gaixotasunera eta zorigaitzera garamatza... eta, beraz, aldatzea komeni zaigu;
- maskulinitate tradizionalaren kultura-eredua eta gure izaera bereiztea, hau da, gizonak pertsona garen aldetik. Gizartea eredu maskulino hori inposatzen saiatu da, gure nortasuna ezinbestean baldintzatu duen eta gure gogamenean sartu den "zirimiri" baten bidez (jarrerak, pentsamenduak, sentimenduak).

Azal dezakezu gehiago tailer hauetan duzuen ikuspegiari buruz?

Hiru gai horiek argi geratzen direnean, errazagoa da onartzea maskulinitasun horrek menderatzean, indarkerian eta desberdintasunean oinarritutako harremanetara bultzatzen dituela gizonak. Eta nortasun autoerrepresiboa, homofobia, gogortua, bihozgabea garatzera. Azkenik, generoaren eraikuntza hori eraldatzea komeni zaigula ondorioztatu dezakegu; izan ere, pertsonalki onuragarri izateaz gain (bizitza horretan doakigu), gizarteak, oro har, urrats hori eman behar du. Eredu hori desagertzea eta gizonok (eta emakumeok) feminismoak sustatzen dituen balio berberetan errotutako maskulinitatea garatzea behar du. Horri "etxera" itzultzea deitzen diogu.

Eta zuen metodologia zehatzago azal dezakezu?

Adibideren bat eman dezaket: haien konfiantza lortzen saiatzen gara, eta gure lan-proposamena onar dezatela, beren errealitate pertsonalekin konektatuz gazteak izateagatik, haien ahalegina, zailtasunak eta pentsamenduaren eta adimenaren balioa aitortuz. Gure gaztaroari buruzko hainbat esperientzia pertsonal kontatu ohi ditugu, gaur egun garen gizon helduarengana nola iritsi garen azaltzen dutenak. Gure gaztaroan hartu ditugun erabaki batzuez eta guretzat funtsezkoak izan ziren gertakariez ari gara. Bizipenek arreta erakartzen dute beti, eta laguntasun-giroa sortzen du, gai deserosoei heltzeko eta azaletik ez egiteko oso baliagarria dena.

Behin taldea prest dagoenean entzuteko eta gure proposamenaz interesatzeko, eta gure hitzaz eta ikuspegiak fidatzeko prest, "benetako gizon bihurtzea", "gizon normal bat...gizon arrunta" zer den azaltzen hasten gara zuzenean. Gizonezkoen kontratu horren ezaugarriak azalduko

ditugu, eta, batez ere, zein den kontratu horren "letra txikia", inork irakurri eta azaldu ez ziguna. Hor dago idatzita bizitzaren bidean ordaintzen dugun prezioa, gizon gisa onartzearen truke, behin gizarteak uste duenean "behar bezala" jokatzeko ari garela, sinismen kulturalen sistema batekin bat etorritik, gizonei dagokiguna eta ez dagokiguna zehazten dituenak. Rolak eta jarrerak, sentitzeko eta jarduteko modua, gustuak eta interesak, lanbideak eta ikasketak, gure janzkera eta keinu-hizkuntza, etab.

Metodologia parte-hartzailean oinarritzen gara, eztabaida gidatua erabiltzen dugu, eta azalpenekin konbinatzen dugu. Garrantzitsua da biribilean esertzea, ikasleek aurpegia ikusi ahal izatea eta haiek zurea ikustea. Diapositibak eta bideo laburrak erabiltzen ditugu. Baliabide horiek lagungarri zaizkigu kulturak eta gizarteak gizonei buruz dituzten itxaropen irrazional nagusiak erakusteko, bai eta gizonak baldintzatzeko oinarritzko mekanismoetako batzuk ere.